

ERNA BANIĆ-PAJNIĆ

»STELLAE NOVAE«

Sažetak

U tekstu se podsjeća na neke ranije uvide u bit procesa transformacije slike svijeta u renesansi, pri čemu je upozoreno na činjenicu kako je iz analize djela nekolicine renesansnih (novo)platoničara (Cusa, Petrić, Bruno) jasno da su pretpostavke njihova promijenjena viđenja i tumačenja svijeta ležale u domeni ontoteološkog diskursa. Ovim tekstom upotpunjuje se prikaz procesa transformacije upućivanjem na neke konkretne događaje u drugoj polovici šesnaestog stoljeća, koji su uzdrmali tradicionalno tumačenje svijeta. Radi se o pojavi »novih zvijezda« kako ih označavaju renesansni filozofi, napose o zvijezdi što se na nebeskom svodu pojavila 1572. te o kometu iz 1577. Na pojavu tih »novih zvijezda« osvrću se u svojim djelima i trojica hrvatskih renesansnih filozofa – Frane Petrić, Andrija Dudić i Juraj Dubrovčanin, koji kao pripadnici različitih smjerova renesansnog mišljenja, intelektualnih krugova i duhovnog okružja, iznose različita tumačenja tih pojava. Iz svih tih izvješća o pojavama na nebu i njihovih tumačenja jasno proizlazi kako ih te pojave potiču na propitivanje utemeljenosti tradicionalne slike svijeta te kako su njihovi zaključci u svezi s tim pojavama uvjetovani nekim njihovim prethodnim upravo metafizičkim uvjerenjima.

»STELLAE NOVAE«

Summary

The paper evokes some of the early insights into the essence of the process of world image transformation in the Renaissance, pointing at the fact that the analysis of several Renaissance (Neo)Platonists' works (Cusa, Petrić, Bruno) shows that the preconditions of their changed views and interpretations of the world laid in the domain of ontotheological discourse. This paper adds to the account of the transformation process by pointing at certain concrete events in the second half of the sixteenth century which shook the traditional interpretation of the world. It was the emerging »new stars«, as Renaissance philosophy called them, especially the star that appeared in 1572, and the comet from 1577. Three Croatian Renaissance philosophers referred to these stars in their respective works – Frane Petrić, Andrija Dudić and Juraj Dubrovčanin. Coming from different streams of thought, intellectual circles and

spiritual environments, they interpreted these occurrences in different ways. It is clearly evident that these occurrences, and their respective interpretations, induced a re-evaluation of the traditional images of the world, and that the philosophers' conclusions also show their earlier metaphysical beliefs.